

LPO-4101-09-00/2013
Nr ewid. 182/2013/P/13/170/LPO

Informacja o wynikach kontroli

**WYKORZYSTANIE
PRZEZ WIELKOPOLSKIE JEDNOSTKI
SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO
OBIEKTÓW SPORTOWO-REKREACYJNYCH**

MISJA

Najwyższej Izby Kontroli jest dbałość o gospodarność i skuteczność w służbie publicznej dla Rzeczypospolitej Polskiej

WIZJA

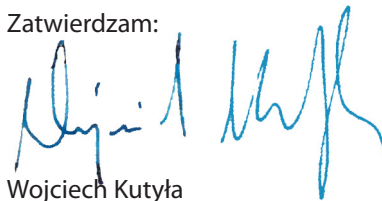
Najwyższej Izby Kontroli jest cieszący się powszechnym autorytetem najwyższy organ kontroli państwowej, którego raporty będą oczekiwanym i poszukiwanym źródłem informacji dla organów władzy i społeczeństwa

Dyrektor Delegatury w Poznaniu:

Andrzej Aleksandrowicz

Zatwierdzam:

Wojciech Kutyla

Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli

Warszawa, dnia 8 maja 2014 r.

Najwyższa Izba Kontroli
ul. Filtrowa 57
02-056 Warszawa
T/F +48 22 444 50 00

www.nik.gov.pl

1. ZAŁOŻENIA KONTROLI	4
1.1. Temat i numer kontroli.....	4
1.2. Uzasadnienie podjęcia kontroli	4
1.3. Cele kontroli.....	4
1.4. Zakres podmiotowy kontroli i okres objęty kontrolą	5
1.5. Podstawa prawna, kryteria kontroli	5
2. PODSUMOWANIE WYNIKÓW KONTROLI.....	6
2.1. Ocena kontrolowanej działalności	6
2.2. Uwagi końcowe i wnioski	7
3. ISTOTNE USTALENIA KONTROLI.....	8
3.1. Przygotowanie inwestycji w zakresie rozpoznania potrzeb społeczności lokalnej, przyjęcia rozwiązań funkcjonalno-użytkowych oraz koncepcji wykorzystania nowo tworzonej infrastruktury sportowo-rekreacyjnej	8
3.2. Sposób wykorzystania i zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi, w tym zgodność modelu funkcjonowania z przyjętymi założeniami	9
3.3. Nadzór jednostek samorządu terytorialnego nad zarządzaniem obiektami sportowo-rekreacyjnymi.....	11
4. INFORMACJE DODATKOWE	13
4.1. Postępowanie kontrolne i działania podjęte po zakończeniu kontroli	13
4.2. Badania ankietowe	13
5. ZAŁĄCZNIKI	15

1.1 Temat i numer kontroli

Kontrola nr P/13/170 – „Wykorzystanie przez wielkopolskie jednostki samorządu terytorialnego obiektów sportowo-rekreacyjnych”.

1.2 Uzasadnienie podjęcia kontroli

Decyzje jednostek samorządu terytorialnego (dalej „jst”) o budowie obiektów sportowo-rekreacyjnych nie zawsze poprzedzone były rzetelną analizą potrzeb, a także możliwości efektywnego wykorzystania nowo tworzonej infrastruktury. Pospiesznie decydowano o projektowaniu basenów, stadionów lub hal sportowych, w celu skorzystania z możliwości uzyskania dofinansowania kosztów ich budowy, a dopiero w następnej kolejności planowano, jak będą eksploatowane i kto nimi będzie zarządzał. Brak dobrze przeprowadzonego studium rynkowego, przyjmowanie nierealnych założeń funkcjonalno-użytkowych, przewymiarowanie obiektów, a także niewłaściwe zarządzanie nimi spowodowało, że koszty utrzymania nowo wybudowanej infrastruktury sportowo-rekreacyjnej często przekraczały przewidywane wcześniej kwoty i generowały w budżetach jst nieplanowane wydatki.

Wiele obiektów bazy sportowej i rekreacyjnej powstało w ostatnich latach również w województwie wielkopolskim. Najwyższa Izba Kontroli podjęła, z własnej inicjatywy, kontrolę ich wykorzystania przez jst w celu sprawdzenia sposobu zarządzania tymi obiektami i efektywności ich funkcjonowania, a w razie potrzeby – sformułowania wniosków zapobiegających niekorzystnym zjawiskom w przyszłości.

Na potrzebę przeprowadzenia tej kontroli wskazywały także wyniki kontroli realizacji inwestycji sportowych przez wybrane jst w województwie wielkopolskim, przeprowadzonej przez Delegaturę NIK w Poznaniu w II kwartale 2009 r., na skutek sugestii Prezesa Rady Ministrów. Nie badano jednak wówczas efektywności wykorzystania nowo wybudowanych obiektów z uwagi na zbyt krótki okres ich użytkowania.

1.3 Cele kontroli

Celem głównym kontroli była ocena efektywności wykorzystania obiektów sportowo-rekreacyjnych przez jednostki samorządu terytorialnego w województwie wielkopolskim¹.

Oceną objęto:

- przygotowanie inwestycji w zakresie rozpoznania potrzeb społeczności lokalnej, przyjęcia rozwiązań funkcjonalno-użytkowych oraz koncepcji wykorzystania nowo tworzonej infrastruktury;
- sposób wykorzystania i zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi, w tym zgodność modelu funkcjonowania z przyjętymi założeniami;
- nadzór jst nad zarządzaniem obiektami sportowo-rekreacyjnymi.

¹ Do kontroli wytypowano 9 obiektów sportowo-rekreacyjnych (5 krytych pływalni i 4 hale widowiskowo-sportowe) spośród 29 wybudowanych w województwie wielkopolskim w latach 2009–2010 w ramach *Wojewódzkiego wieloletniego programu rozwoju bazy sportowej*. Podstawowym kryterium wyboru była wysokość środków publicznych przeznaczonych na inwestycję, w tym z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

1.4 Zakres podmiotowy kontroli i okres objęty kontrolą

Kontrole przeprowadzone zostały w 18 jednostkach, w tym: w dziewięciu jst i dziewięciu podmiotach zarządzających obiektami sportowo-rekreacyjnymi (samorządowych jednostkach organizacyjnych i samorządowych osobach prawnych)². Kontrolą objęto lata 2011–2012 oraz I półrocze 2013.

1.5 Podstawa prawna, kryteria kontroli

Kontrole w jst, samorządowych jednostkach organizacyjnych oraz samorządowych osobach prawnych podjęte zostały na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³ i prowadzone były pod względem legalności, rzetelności i gospodarności.

² Wykaz jednostek objętych kontrolą przedstawiony został w załączniku nr 2 do Informacji.

³ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

2.1 Ocena kontrolowanej działalności

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości⁴, efektywność wykorzystania obiektów sportowo-rekreacyjnych przez jednostki samorządu terytorialnego w województwie wielkopolskim w latach 2011–2013 (I półrocze).

- 1) Sposób wykorzystania hal widowiskowo-sportowych oraz krytych pływalni był zgodny z celami określonymi w założeniach przyjętych na etapie planowania inwestycji i odpowiadał oczekiwaniom społeczności lokalnych. Obiekty te służyły przede wszystkim do realizacji zajęć dydaktycznych, sportowych i rekreacyjnych oraz organizacji imprez o charakterze kulturalno-rozrywkowym. Przed rozpoczęciem inwestycji większość jst (66,6%) dokonała niezbędnych analiz i kalkulacji, w celu przyjęcia optymalnych rozwiązań funkcjonalno-użytkowych nowo budowanych obiektów. Jednak tylko połowa z nich zrealizowała w pełni przyjęte założenia. Odstępstwa od założeń, dotyczyły krytych pływalni w Pile i Wolsztynie oraz hali widowiskowo-sportowej w Luboniu (str. 7).
- 2) W przypadku dwóch podmiotów NIK sformułowała pozytywne oceny sposobu zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi. Dotyczyło to Zakładu Usług Komunalnych sp. z o.o. zarządzającego halą widowiskowo-sportową w Rakoniewicach oraz Centrum Rekreacji Wodnej Aqua-Pil sp. z o.o., które zarządzało krytą pływalnią w Pile. Jednostki te poszukiwały możliwości wzbogacenia oferty programowej i zwiększenia przychodów z prowadzonej działalności. Dyrektorzy pozostałych jednostek zarządzających obiektami sportowo-rekreacyjnymi nie widzieli potrzeby opracowywania strategii marketingowych, niezbędnych do racjonalnego gospodarowania zarządzanym majątkiem. W konsekwencji wpływy z działalności prowadzonej w tych obiektach nie bilansowały kosztów ich funkcjonowania. Łączna strata bilansowa na działalności kontrolowanych obiektów wzrosła z 4.256,7 tys. zł w 2011 r. do 5.647,8 tys. zł w 2012 r.⁵ Jedną z przyczyn tego stanu był nieumiejętny sposób zarządzania obiektami, wynikający z braku właściwego przygotowania i doświadczenia pracowników miejskich i gminnych jednostek lub zakładów budżetowych, którym powierzano to zadanie. Brakowało także motywacji do poprawy wyników finansowych, gdyż jst nie wymagały od zarządzających działań naprawczych i przyznawały kolejne dotacje oraz pokrywały rosnące straty na działalności tych obiektów (str. 8). W przypadku dwóch jednostek, zarządzających Parkiem Wodnym Octopus w Suchym Lesie i halą widowiskowo-sportową w Luboniu, NIK sformułowała negatywne oceny ich działalności. Uzasadnione to było stwierdzonymi przypadkami niegospodarności oraz niepodejmowaniem działań w celu poprawy pogarszających się wyników finansowych, a także niezapewnieniem bezpiecznych warunków użytkowania tych obiektów. W obu przypadkach NIK jeszcze w trakcie kontroli wyegzekwowała od zarządzających odpowiednie działania naprawcze (str. 9).
- 3) W dwóch jst (gmina Rakoniewice i miasto Piła) NIK pozytywnie oceniła nadzór nad zarządzaniem obiektami sportowo-rekreacyjnymi. Drobne uchybienia wskazano w pięciu jst, natomiast oceny negatywne otrzymały gminy Luboń i Stawiszyn. Zarzut braku właściwego nadzoru nad zarządzaniem halami widowiskowo-sportowymi w Luboniu i Stawiszynie uzasadniają

⁴ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna, zgodnie z kryteriami zamieszczonymi na stronie <http://www.nik.gov.pl/kontrola/standardy-kontroli-nik/>

⁵ Zestawienie wyników finansowych obiektów sportowo-rekreacyjnych objętych kontrolą oraz kwot dofinansowania ich działalności przez jst stanowi załącznik nr 3 do Informacji.

stwierdzone przez NIK nieprawidłowości, noszące znamiona niegospodarności i działania na szkodę tych jednostek. Dopuszczenie do ich powstania wskazuje na bierną postawę władz samorządowych wobec ewidentnych zaniedbań jednostek zarządzających tymi obiektami (str. 10).

Wymiar finansowy stwierdzonych nieprawidłowości wyniósł łącznie 13.791,0 tys. zł⁶. Na kwotę tę złożyły się przede wszystkim uszczuplenia należności gmin w wysokości 6.570,5 tys. zł z tytułu niedochodzenia kar umownych od wykonawców robót budowlanych oraz niepobierania należnego czynszu. Znaczącą kwotę finansowych rezultatów kontroli stanowiły także wydatki poniesione z naruszeniem zasad należytego zarządzania finansami (6.833,7 tys. zł), dotyczące m.in. wynagrodzenia wypłaconego wykonawcy, który nie spełnił warunków umowy na roboty budowlane, sfinansowania przez jst kosztów, które powinien ponieść wykonawca robót, a także zwrotu przed terminem wskazanym w umowie zabezpieczenia należytego wykonania robót, wniesionego przez wykonawcę w formie pieniężnej. Stwierdzono także kwoty nienależnie uzyskane w wysokości 188,7 tys. zł oraz błędy sprawozdawcze dotyczące kwoty 77,2 tys. zł.

2.2 Uwagi końcowe i wnioski

Planując budowę obiektu sportowo-rekreacyjnego, jst powinna dążyć do optymalizacji kosztów zarówno samej inwestycji, jak i utrzymania obiektu w przyszłości, aby nie stanowił on nadmiernego i nieplanowego obciążenia dla budżetu jst. Służyć temu powinna rzetelnie przygotowana koncepcja funkcjonalno-użytkowa obiektu, a także odpowiednia strategia działania w celu zapewnienia atrakcyjnej oferty programowej i odpowiednich przychodów z prowadzonej działalności. Wprawdzie realizacja zadań własnych gminy, polegających na zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie kultury fizycznej, nie wymaga osiągania zysku i może być dotowana z budżetu jst, nie wyklucza to jednak możliwości komercyjnego charakteru świadczenia takich usług w celu zmierzania do samofinansowania tej działalności⁷.

Efektywnemu zarządzaniu obiektami sportowo-rekreacyjnymi nie sprzyja powierzenie tych zadań jednostkom i zakładom budżetowym utworzonym przez jst. Jednostkom tym brakuje motywacji do poprawy efektywności działania, gdyż są wspierane dotacjami i systematycznie dofinansowywane, dzięki czemu funkcjonują w bezpiecznych ekonomicznie warunkach. W opinii NIK, jst powinny w większym zakresie powierzać zarządzanie obiektami sportowo-rekreacyjnymi profesjonalnym zarządcom (operatorom), wyłonionym w przetargach, posiadającym właściwe przygotowanie i doświadczenie w tej działalności. Pozostawienie zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi swoim jednostkom i zakładom budżetowym byłoby możliwe przy zwiększeniu przez jst wymagań w zakresie stosowania przez te jednostki rachunku ekonomicznego przy planowaniu i realizacji zadań w zakresie kultury fizycznej i konsekwentnym ich egzekwowaniu.

⁶ Finansowe rezultaty kontroli obejmują faktyczne albo potencjalne finansowe lub sprawozdawcze skutki nieprawidłowości ujawnione w związku z prowadzonym postępowaniem kontrolnym, a także korzyści finansowe, jakie uzyskane zostały lub zostaną w wyniku przedsięwzięć będących wynikiem tego postępowania.

⁷ Opinia ta jest zbieżna ze stanowiskiem zaprezentowanym przez m.in. Marka Szydło w komentarzu do art. 1 ustawy o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. nr 45, poz. 236): „...Najczęściej, bowiem jest tak, że działalność polegająca na świadczeniu usług użyteczności publicznej jest wykonywana w celach ewidentnie zarobkowych (tj. z zamiarem osiągnięcia zysków) i nie zmienia tego nawet fakt, że zysk ten jest traktowany, jako drugoplanowy...”.

3.1 Przygotowanie inwestycji w zakresie rozpoznania potrzeb społeczności lokalnej, przyjęcia rozwiązań funkcjonalno-użytkowych oraz koncepcji wykorzystania nowo tworzonej infrastruktury sportowo-rekreacyjnej

We wszystkich jst objętych kontrolą budowę obiektów sportowo-rekreacyjnych uzasadniały potrzeby społeczności lokalnych. W powiecie chodzieskim i gminie Stawiszyn budowa hal widowiskowo-sportowych rozwiązała przede wszystkim problem braku możliwości prawidłowej realizacji obowiązkowych zajęć z wychowania fizycznego. Kryte pływalnie w Gostyniu i Wolsztynie stworzyły natomiast warunki do wszechstronnego rozwoju fizycznego mieszkańcom gmin.

Potrzeby te, na długo przed przystąpieniem do realizacji inwestycji, wyrażone zostały w strategiach i planach rozwoju lokalnego tych jst. Ustalenia kontroli w tym zakresie potwierdziły wyniki badań ankietowych. Przeszło połowa ankietowanych (53,1%) potwierdziła fakt konsultowania zamiaru budowy obiektów sportowo-rekreacyjnych ze społecznością lokalną. Z udzielonych odpowiedzi wynikało, że przesłankami decydującymi o budowie obiektów sportowo-rekreacyjnych były przede wszystkim faktyczne potrzeby (takiej odpowiedzi udzieliło 70,6% respondentów). Zdecydowana większość ankietowanych (85,8%) stwierdziła ponadto, że kryte pływalnie i hale widowiskowo-sportowe spełniają ich oczekiwania.

Sześć jst, spośród dziewięciu objętych kontrolą, przed rozpoczęciem inwestycji dokonało niezbędnych analiz i kalkulacji, w celu przyjęcia optymalnych rozwiązań funkcjonalno-użytkowych nowo budowanych obiektów, umożliwiających efektywne wykorzystanie tworzonej infrastruktury. Niesporządzenie takich analiz przez władze Kościana, Suchego Lasu i Stawiszyna skutkowało brakiem wiedzy o potencjalnych przychodach i kosztach działalności prowadzonej w budowanych obiektach sportowo-rekreacyjnych oraz o planowanych źródłach finansowania ewentualnych strat. Taka wiedza jest niezbędna przed rozpoczęciem budowy, a często może zaważyć na ostatecznej decyzji o przystąpieniu do inwestycji. Na przykład:

- *Gmina Suchy Las nie sporządziła analiz ekonomicznych przed rozpoczęciem budowy parku wodnego, gdyż jak wynikało z wyjaśnień wójta – może sobie pozwolić na wybudowanie i utrzymanie tego obiektu. W latach 2011–2012 gmina sfinansowała stratę na działalności parku wodnego w kwocie przekraczającej 3 mln zł.*

Spośród sześciu jst, które zaplanowały rozwiązania funkcjonalno-użytkowe umożliwiające efektywne wykorzystanie obiektu, połowa z nich⁸ nie zastosowała w pełni przyjętych założeń. Na przykład:

- *przy budowie przez miasto Piła krytej pływalni pominięte zostały niektóre rozwiązania energooszczędne (kolektory słoneczne do podgrzania wody basenowej i ciepłej wody użytkowej). Rozbieżny w stosunku do założeń był także sposób zarządzania obiektem. Pływalnię zarządzać miał Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Piłie (przekształcony w przyszłości w spółkę prawa handlowego). W związku z tym planowane koszty wynagrodzeń 13-15 dodatkowo zatrudnionych w nim osób wynosić miały ok. 390 tys. zł rocznie. Faktycznie obiekt oddany został w dzierżawę innemu podmiotowi, zatrudniającemu 35 osób, z kosztem wynagrodzeń czterokrotnie większym. Niezastosowanie przez władze Piły planowanych wcześniej rozwiązań skutkowało większymi od zakładanych kosztami eksploatacji tego obiektu oraz trudnościami w zbilansowaniu kosztów wpływami z działalności pływalni;*
- *jednym z założeń konkursu ogłoszonego przez władze Wolsztyna na koncepcję urbanistyczną krytej pływalni było samofinansowanie się działalności projektowanego obiektu. W wyniku konkursu przyjęto jednak ofertę niespełniającą tego warunku. Ponadto dyrektor Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Wolsztynie wykorzystał na cele biurowe pomieszczenia zaprojektowane na gabinet masażu, co ograniczyło zakres usług świadczonych w tym obiekcie;*

⁸ Gminy: Piła, Wolsztyn i Luboń.

- *budowa hali widowiskowo-sportowej w Luboniu przebiegała z opóźnieniem, a jej przekazywanie do użytku odbywało się etapami, przez co hala przez okres prawie czterech lat wykorzystywana była w znacznie ograniczonym zakresie w stosunku do założeń.*

3.2 Sposób wykorzystania i zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi, w tym zgodność modelu funkcjonowania z przyjętymi założeniami

Wszystkie samorządowe jednostki organizacyjne zarządzające obiektami sportowo-rekreacyjnymi wykorzystywały kryte pływalnie i hale widowiskowo-sportowe zgodnie z przyjętymi założeniami, określonymi w strategiach i planach rozwoju lokalnego. W obiektach tych odbywały się przede wszystkim planowe zajęcia wychowania fizycznego dzieci i młodzieży szkolnej. Realizowane były także sportowe zajęcia pozalekcyjne dla uczniów.

Natomiast w różnym stopniu wykorzystywano te obiekty do organizacji zajęć sportowych i rekreacyjnych dla pozostałych mieszkańców, a także do organizacji imprez kulturalno-rozrywkowych. Tylko dwa podmioty zarządzające obiektami sportowo-rekreacyjnymi, spośród dziewięciu objętych kontrolą, planowały „pozaszkolną” działalność w obiektach sportowo-rekreacyjnych oraz kalkulowały możliwe do uzyskania przychody z tego tytułu. W przypadku tych jednostek NIK sformułowała pozytywne oceny efektywności zarządzania. Dotyczyło to hali widowiskowo-sportowej w Rakoniewicach, zarządzanej przez Zakład Usług Komunalnych sp. z o.o. oraz krytej pływalni w Pile, zarządzanej przez Centrum Rekreacji Wodnej Aqua-Pil sp. z o.o.⁹. Pozytywne oceny uzasadnione były przede wszystkim podejmowaniem skutecznych działań zmierzających do zbilansowania przychodów i kosztów działalności tych jednostek. Efektywnemu zarządzaniu sprzyjały kwalifikacje osób zatrudnionych w tych jednostkach¹⁰.

Dyrektorzy pozostałych jednostek (miejskich i gminnych jednostek lub zakładów budżetowych) nie widzieli potrzeby sporządzania planów o charakterze marketingowym, niezbędnych do racjonalnego gospodarowania zarządzanym majątkiem, tj. podejmowania decyzji zapewniających efektywne wykorzystanie obiektów sportowo-rekreacyjnych, np. w zakresie organizacji ogólnodostępnych zajęć sportowo-rekreacyjnych, zawodów i imprez kulturalno-rozrywkowych, mimo że obowiązki w tym zakresie określone zostały w statutach i regulaminach organizacyjnych tych jednostek. Niesporządzanie takich planów tłumaczyli m.in. faktem opracowywania przez nich planów budżetowych, które – w ich ocenie – w wystarczającym zakresie odzwierciedlały zakres planowanego wykorzystania obiektu i realizacji zadań statutowych. Plany te koncentrowały się jednak na stronie finansowej prowadzonej działalności i przewidywały coraz większą dotację gminy.

Polityka władz samorządowych polegała głównie na dofinansowywaniu obiektów sportowo-rekreacyjnych lub pokrywaniu pogłębiających się strat, bez egzekwowania od zarządzających skutecznych działań naprawczych, zmierzających do poprawy wyników finansowych. W konsekwencji straty na działalności wszystkich obiektów sportowo-rekreacyjnych objętych

⁹ Pozytywna ocena efektywności zarządzania sformułowana została przez NIK, mimo straty na działalności krytej pływalni w Pile. Uznano, że za trudności w zbilansowaniu kosztów działalności tego obiektu uzyskiwanymi przychodami współodpowiedzialność ponoszą władze Piły, które na etapie realizacji inwestycji zrezygnowały z niektórych rozwiązań energooszczędnych, a także przyjęły inny w stosunku do założeń sposób zarządzania obiektem.

¹⁰ Jednostki te zatrudniały osoby posiadające licencję zarządcy nieruchomości. Gminy: Chodzież, Gostyń, Kościan, Suchy Las i Wolsztyn powierzyły zarządzanie nieruchomościami komunalnymi podmiotom niezatrudniającym licencjonowanego zarządcy. Tzw. ustawa deregulacyjna uchwalona w 2013 r. zniósła z dniem 1 stycznia 2014 r. obowiązek posiadania licencji przez osoby prowadzące działalność zawodową związaną z zarządzaniem nieruchomościami.

kontrolą wzrosły z 4 256,7 tys. zł w 2011 r. do 5 647,8 tys. zł w 2012 r., tj. o 32,7%. Dyrektor Lubońskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji, komentując tę sytuację, stwierdził, że: „...jednostka jest zakładem budżetowym Miasta Luboń, który nie jest nastawiony na osiągnięcie zysku, lecz funkcjonuje przede wszystkim w celu wykonywania zadań Miasta”.

Dyrektorzy podmiotów zarządzających obiektami sportowo-rekreacyjnymi wskazywali na brak możliwości dalszego zwiększania przychodów i ograniczania kosztów prowadzonej działalności lub uzależniali zwiększenie efektywności zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi od przekształcenia jednostki budżetowej w spółkę. Trzech zarządzających¹¹ usprawiedliwiało niebilansowanie kosztów i przychodów obiektów sportowo-rekreacyjnych istniejącą na lokalnym rynku konkurencją. Nie dokonało jednak rzetelnych analiz oraz nie opracowało strategii działania uwzględniającej uwarunkowania rynkowe prowadzonej działalności, np. w postaci bogatszej oferty, atrakcyjnych imprez, konkurencyjnych cen świadczonych usług. Na przykład:

- *dyrektor Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Wolsztynie dopiero w trakcie kontroli NIK przystąpił do analiz i wycieńzeń opłacalności możliwych do podjęcia działań wpływających na efektywność zarządzania obiektem, takich jak pakiety dla rodzin wielodzietnych, nauka pływania dla noworodków, szkółka podwodna dla dzieci.*

W dwóch przypadkach NIK sformułowała negatywne oceny efektywności zarządzania obiektami sportowo-rekreacyjnymi. Uzasadnione to było przede wszystkim niepodejmowaniem działań w celu poprawy pogarszającej się sytuacji finansowej, niedopełnieniem obowiązku zapewnienia bezpiecznych warunków użytkowania i eksploatacji tych obiektów, a także stwierdzeniem przypadków działań niegospodarnych. I tak:

- *dyrektor Parku Wodnego Octopus w Suchym Lesie nie zaplanował żadnych działań w celu poprawy niekorzystnych wyników finansowych. Strata na działalności tego obiektu wzrosła z 1.110 tys. zł w roku 2011 do 1.921,6 tys. zł w 2012 r. Negatywny wpływ na efektywność zarządzania tym obiektem miał nieprzejrzysty sposób ewidencjonowania przychodów i kosztów. Polegał on na rejestrowaniu w jednostce zarządzającej wyłącznie kosztów wynagrodzeń, a pozostałych przychodów i kosztów działalności tego obiektu – w urzędzie gminy. Było to niezgodne z umową o zarządzanie obiektem oraz z obowiązującą polityką rachunkowości, a także znacząco utrudniało bieżące analizowanie wyników finansowych. Zarządzający nie przeprowadził rocznej kontroli okresowej tego obiektu, co naruszało postanowienia art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane i stanowiło wykroczenie określone w art. 93 pkt 8 tej ustawy. Pełnej realizacji nie doczekały się również zalecenia audytora, dotyczące odrębnego i rzetelnego kalkulowania niektórych pozycji przychodów i kosztów;*
- *dyrektor Lubońskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji dopuścił do użytkowania części hali widowiskowo-sportowej bez uzyskania pozwolenia na użytkowanie, co naruszało przepisy art. 55 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane¹². Podjęte przez NIK działania skutkowały zaprzestaniem prowadzenia działalności w tej części hali, do czasu uzyskania pozwolenia. Najemca części hali dokonał przebudowy obiektu bez zgody burmistrza, a zarządzający bezzasadnie zastosował wobec najemcy preferencyjną stawkę czynszu, chociaż nie wywiązał się on z obowiązku udokumentowania wielkości nakładów poniesionych na adaptację obiektu¹³. Nie obciążył także najemcy, przez okres siedmiu miesięcy, kosztami mediów w łącznej kwocie 555,9 zł, związanymi z eksploatacją wynajętej części hali. Takie działanie spełniało przesłanki naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określone w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych¹⁴. Warto podkreślić, że nie zabezpieczono właściwie interesów Miasta Luboń w umowie dotyczącej najmu mienia komunalnego, w zakresie zwrotu przedmiotu najmu po wygaśnięciu umowy, a zarządzający od ponad 4 lat nie wykonał zaleceń sformułowanych po okresowych kontrolach stanu technicznego hali.*

¹¹ Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kościanie, Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Wolsztynie oraz Ośrodek Sportu i Rekreacji w Gostyniu.

¹² Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.

¹³ Kwota nienaliczonego i niepobranego czynszu wyniosła 44 tys. zł.

¹⁴ Dz. U. z 2013 r., poz. 168.

Na pozostałe nieprawidłowości stwierdzone w jednostkach zarządzających obiektami sportowo-rekreacyjnymi składały się w szczególności: błędne klasyfikowanie dochodów z najmu pomieszczeń hali widowiskowo-sportowej w Stawiszynie¹⁵ oraz zaniechanie obowiązku zawiadomienia władz gminy o wynajmie pomieszczeń i powierzchni hali widowiskowo-sportowej w Luboniu¹⁶.

3.3 Nadzór jednostek samorządu terytorialnego nad zarządzaniem obiektami sportowo-rekreacyjnymi

Jednostki samorządu terytorialnego przekazały zarządzanie obiektami sportowo-rekreacyjnymi samorządowym jednostkom organizacyjnym (pięciu jednostkom budżetowym, dwóm zakładom budżetowym oraz dwóm spółkom komunalnym). Prawną formą dysponowania przez te jednostki obiektami sportowo-rekreacyjnymi był w trzech przypadkach trwały zarząd, w dwóch przypadkach użyczenie, a w dwóch – umowa dzierżawy. Gminy: Stawiszyn i Suchy Las nie określiły prawnej formy dysponowania przekazanych majątkiem. Podstawą sprawowanego zarządu było pełnomocnictwo burmistrza i wójta.

Tylko w dwóch jst (gmina Rakoniewice i miasto Piła), spośród dziewięciu objętych kontrolą, NIK pozytywnie oceniła nadzór właścicielski nad zarządzaniem obiektami sportowo-rekreacyjnymi. Drobnie uchybienia wskazano w pięciu jst, natomiast oceny negatywne otrzymały gminy Luboń i Stawiszyn.

Zarzut braku właściwego nadzoru nad zarządzaniem halą widowiskowo-sportową w Luboniu uzasadniają w pełni wyniki kontroli Lubońskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji, przedstawione w rozdziale 3.2. Stwierdzone przez NIK nieprawidłowości, noszące często znamiona niegospodarności i działania na szkodę tej jednostki, były możliwe tylko przy ewidentnych zaniedbaniach i biernej postawie władz miasta wobec jednostki zarządzającej halą.

Zaniedbania i błędy władz gminy Stawiszyn widoczne były zarówno w okresie użytkowania hali sportowo-widowiskowej, jak też na etapie jej budowy. I tak:

- *burmistrz Stawiszyna powierzył wykonanie obiektu (robót budowlanych o wartości 6.799,3 tys. zł) wykonawcy, który nie przedłożył prawidłowego zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Niezachowanie należytej staranności przy zabezpieczeniu wykonania umowy oraz nieustalenie warunków gwarancji, uniemożliwiło usunięcie na koszt wykonawcy wad i usterek stwierdzonych w okresie gwarancji, jak i w trakcie odbioru pogwarancyjnego oraz naraziło gminę Stawiszyn na wydatki w kwocie 34,4 tys. zł. Burmistrz nieprawidłowo zabezpieczył roszczenia wobec wykonawcy hali widowiskowo-sportowej oraz nie dochodził od tego wykonawcy kary umownej z tytułu zwłoki w usunięciu wad stwierdzonych w okresie gwarancji i rękojmi. Zgodnie z zasadami określonymi w umowie, wysokość tej kary do czasu kontroli NIK wyniosłaby 6.201 tys. zł. Niedochodzenie przez burmistrza Stawiszyna należności gminy z tytułu ww. kary umownej, nosiło znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Warto podkreślić, że w przeszło trzyletnim okresie użytkowania hali sportowo-widowiskowej nie usunięto występujących wad i usterek. Zaniechanie koniecznych napraw pogłębiło zakres uszkodzeń i zwiększyło koszty ich naprawy. Podjęte przez NIK działania spowodowały wydanie przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego w Kaliszu zalecenia sporządzenia oceny technicznej hali widowiskowo-sportowej, a następnie wykonania koniecznych prac, w celu doprowadzenia do prawidłowego stanu technicznego tego obiektu.*

¹⁵ Niezgodne z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. Nr 38, poz. 207 ze zm.).

¹⁶ Obowiązek określony w art. 43 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.).

Nieprawidłowości w sprawowanym nadzorze przez gminy: Kościan, Suchy Las, Wolsztyn, Gostyń i Chodzież polegały w szczególności na nieegzekwowaniu od zarządzających obiektami sportowo-rekreacyjnymi skutecznych działań w celu poprawy wyników finansowych tych obiektów lub uchybieniach proceduralnych. Na przykład:

- *pomimo przyjętych przez gminę Gostyń założeń dotyczących równoważenia kosztów eksploatacyjnych pływalni osiąganymi przychodami, a także zadeklarowania przez zarządzającego tym obiektem konieczności minimalizowania różnicy pomiędzy kosztami i przychodami, burmistrz Gostynia nie egzekwował tych zobowiązań. W latach 2011–2012 strata na działalności pływalni wzrosła z 937,3 tys. zł do 1.204,1 tys. zł, tj. o 28,5%;*
- *powiat chodzieski, przekazał swojej jednostce organizacyjnej halę widowiskowo-sportową, bez określenia celu, na jaki nieruchomość została oddana w trwały zarządk. Naruszało to przepisy art. 45 ust. 2 pkt 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami i skutkowało m.in. trudnościami w ocenie sposobu wykorzystywania przekazanego obiektu. Tymczasem zarządca (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Chodzieży) wynajmował pomieszczenia tego obiektu na działalność gospodarczą, a przychody z tego tytułu wyniosły w latach 2011–2013 (I półrocze) 133,3 tys. zł.*

4.1 Postępowanie kontrolne i działania podjęte po zakończeniu kontroli

Czynności kontrolne przeprowadzone zostały w okresie od maja do sierpnia 2013 r. Adresaci czterech wystąpień pokontrolnych (spośród 18) zgłosili 13 zastrzeżeń do ustaleń i ocen pokontrolnych. Komisja rozstrzygająca NIK uwzględniła w całości lub w części 6 zastrzeżeń, a 7 oddaliła.

W wystąpieniach pokontrolnych przekazanych kierownikom jst i samorządowych jednostek organizacyjnych NIK sformułowała łącznie 40 wniosków pokontrolnych, w których wносиła w szczególności o:

- określenie prawnych form władania obiektami sportowo-rekreacyjnymi przez samorządowe jednostki organizacyjne,
- doprowadzenie do zgodności sposobu wykorzystania obiektów sportowo-rekreacyjnych z decyzjami o ustanowieniu trwałego zarządu, postanowień statutu samorządowej jednostki organizacyjnej z umową dzierżawy oraz zasad ewidencjonowania przychodów i kosztów związanych z działalnością obiektu sportowo-rekreacyjnego z umową o zarządzanie,
- doprowadzenie do właściwego stanu technicznego obiektów sportowo-rekreacyjnych,
- wygezwyczajenie od osób zarządzających obiektami sportowo-rekreacyjnymi działań zmierzających do poprawy wyników finansowych działalności tych obiektów.

Adresaci wystąpień pokontrolnych poinformowali NIK o realizacji wszystkich (40) wniosków pokontrolnych.

Najwyższa Izba Kontroli skierowała do Prokuratury zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez dyrektora Lubońskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji, tj. przestępstwo ujęte w art. 231 § 1 ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny. Ponadto powiadomiła rzecznika dyscypliny finansów publicznych o nieustaleniu przez dyrektora OSIR w Luboniu należności jst, tj. czyn stanowiący naruszenie dyscypliny finansów publicznych, określony w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a także o niedochodzeniu należności gminy przez burmistrza Stawiszyna, tj. czyn stanowiący naruszenie dyscypliny finansów publicznych określony w art. 5 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy. W odpowiedzi Rzecznik dyscypliny finansów publicznych poinformował NIK o wystąpieniu do Regionalnej Komisji Orzekającej z wnioskiem o ukaranie burmistrza Stawiszyna.

Wyniki kontroli uzasadniały także skierowanie przez NIK zawiadomień do powiatowego inspektora nadzoru budowlanego dla powiatu poznańskiego w związku z nielegalnym użytkowaniem części hali widowiskowo-sportowej w Luboniu, a także nieprzeprowadzeniem rocznej kontroli okresowej obiektu przez dyrektora Parku Wodnego w Suchym Lesie, tj. wykroczenia określonego w art. 93 pkt 8 ustawy Prawo budowlane. Z odpowiedzi otrzymanych przez NIK wynika, że dyrektor Parku Wodnego w Suchym Lesie został ukarany mandatem karnym w wysokości 400 zł, natomiast dopuszczenie do użytkowania obiektu sportowo-rekreacyjnego bez uzyskania pozwolenia na użytkowanie zakończyło się wymierzeniem kary w wysokości 50.000 zł.

4.2 Badania ankietowe

W trakcie kontroli, stosownie do jej założeń, przeprowadzone zostało anonimowe badanie ankietowe. Celem tego badania było w szczególności uzyskanie opinii o efektywności wykorzystania dziewięciu obiektów sportowo-rekreacyjnych (pięciu krytych pływalni i czterech hal widowiskowo-sportowych). Grupę ankietowanych (466 respondentów) stanowili radni

miejscy i powiatowi, kierownicy i dyrektorzy samorządowych jednostek organizacyjnych, a także prezesi stowarzyszeń i klubów sportowych w ośmiu gminach i jednym powiecie województwa wielkopolskiego. W anonimowej ankiecie udział wzięło 211 respondentów, tj. 45,3%. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 4 do Informacji.

Uwarunkowania prawne, organizacyjne i ekonomiczne kontrolowanej działalności

Tworzenie warunków, w tym organizacyjnych, sprzyjających rozwojowi sportu, stanowi zadanie własne jednostek samorządu terytorialnego¹⁷. Jednym z trzech priorytetów Strategii Rozwoju Sportu w Polsce do 2015 r. jest rozwój infrastruktury sportowo-rekreacyjnej. Do zadań określonych w tym priorytecie należy m.in. budowa sali gimnastycznej w każdej gminie oraz krytej pływalni w każdym powiecie. W grudniu 2010 r. na terenie 36 powiatów i miast na prawach powiatów województwa wielkopolskiego funkcjonowało 45 krytych pływalni oraz 115 hal widowiskowo-sportowych. Na wybudowanie 29 z tych obiektów, oddanych do użytku w latach 2009–2010, samorządy gminne i powiatowe wydatkowały ponad 247 mln zł, w tym blisko 39 mln zł (15,7%) ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

Sposób wykorzystania obiektów sportowo-rekreacyjnych, planowanych do realizacji przez jst, wynika przede wszystkim ze strategii i planów rozwoju lokalnego, a także wieloletnich planów inwestycyjnych. Źródłem informacji w tym zakresie są też uzasadnienia uchwał rad gmin i powiatów o przystąpieniu do realizacji inwestycji. Jednostki samorządu terytorialnego mogą doprecyzować zakres i formy działalności obiektu sportowo-rekreacyjnego w koncepcji funkcjonalno-użytkowej, obejmującej oprócz jego parametrów także efektywność funkcjonowania, analizę rynku docelowego oraz sposób eksploatacji i zarządzania. Jednostki samorządu terytorialnego, przekazując obiekty sportowo-rekreacyjne swoim jednostkom organizacyjnym w trwałe zarząd, najem i dzierżawę oraz użyczenie, wskazują w decyzji m. in. cel i odpowiadający mu sposób wykorzystania tych obiektów. Obowiązek w tym zakresie określony został w art. 45 ust. 2 pkt 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zarządzający obiektami sportowo-rekreacyjnymi powinni sporządzić zgodny z ww. założeniami plan wykorzystania tego obiektu, który stanowi podstawę prowadzonej w nim działalności.

W świetle przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, obiektami sportowo-rekreacyjnymi (stanowiącymi majątek publiczny, który służy do realizacji zadań publicznych) należy gospodarować w sposób zgodny z zasadami prawidłowej gospodarki, a w szczególności: zgodnie z przepisami prawa, z zachowaniem zasady celowości i gospodarności, racjonalnie pod względem ekonomicznym i efektywnie, z zachowaniem zasady jawności, z umożliwieniem społecznej kontroli, czy sposób gospodarowania tym majątkiem służy realizacji społecznie akceptowanych celów i zasad¹⁸.

Na podstawie art. 165 ust. 1 zd. 2, art. 165 ust. 2 i art. 167 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej samorządy terytorialne, w celu realizacji zadań publicznych, mogą prowadzić działalność gospodarczą, wykorzystując w tym zakresie przysługujące im mienie oraz czerpiąc z tego tytułu określone dochody własne¹⁹. W wyroku z dnia 21 października 2008 r.²⁰ Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że gmina może prowadzić działalność gospodarczą, ale po to tylko, aby „zarobić” na realizację niektórych swoich zadań publicznych. Materialną podstawą gminnej działalności gospodarczej jest mienie gminne, przy czym gminy muszą bezwzględnie brać pod uwagę

¹⁷ Art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz.U. Nr 127, poz.857).

¹⁸ *Zasady gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność publiczną* Ewa Bończak-Kucharczyk, 2008 r.

¹⁹ *Konstytucyjnoprawna dopuszczalność działalności gospodarczej jednostek samorządu terytorialnego a przepisy prawa samorządowego*; Marek Szydło, Zakład Prawa Administracyjnego Gospodarczego Uniwersytet Wrocławski.

²⁰ W sprawie P.2/08, OTK Z.U.2008, nr 8, poz. 139.

funkcje, które to mienie ma do spełnienia, zawsze przy uwzględnieniu społeczno-gospodarczego przeznaczenia praw przysługujących gminie, służących realizacji zadań ciążących na niej z mocy ustawy gminnej. Przysługujące jednostkom samorządu terytorialnego prawo własności jest ściśle związane z ich zadaniami publicznymi, których realizacji powinno służyć. Własność komunalna jest przede wszystkim majątkowym zabezpieczeniem realizacji zadań publicznych jednostek samorządu terytorialnego.

Zarządzający obiektami sportowo-rekreacyjnymi zobowiązani są do podejmowania decyzji zapewniających właściwą gospodarkę ekonomiczno-finansową tych obiektów, bezpieczne ich użytkowanie i właściwą eksploatację, a także do kierowania się zasadą ochrony interesów ich właścicieli²¹.

²¹ Art. 185 ust. 1 pkt 1-2 i art. 186 ust. 1, w związku z art. 43 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Wykaz jednostek objętych kontrolą

I. Jednostki samorządu terytorialnego

Lp.	Nazwa jednostki	Osoba odpowiedzialna za kontrolowaną działalność	
		Imię i nazwisko	Pełniona funkcja
1.	Starostwo Powiatowe w Chodzieży	Julian Hermaszczuk	Starosta Chodzieski
2.	Urząd Miejski w Gostyniu	Jerzy Jakub Kulak	Burmistrz Gostynia
3.	Urząd Miejski Kościana	Michał Jurga	Burmistrz Miasta Kościan
4.	Urząd Miasta Luboń	Dariusz Szmyt	Burmistrz Miasta Luboń
5.	Urząd Miasta Piły	Piotr Głowski	Prezydent Miasta Piły
6.	Urząd Miejski Gminy Rakoniewice	Gerard Tomiak	Burmistrz Rakoniewic
7.	Urząd Gminy i Miasta w Stawiszynie	Robert Jarzębski	Burmistrz Gminy i Miasta Stawiszyn
8.	Urząd Gminy Suchy Las	Grzegorz Wojtera	Wójt Gminy Suchy Las
9.	Urząd Miejski w Wolsztynie	Andrzej Rogoziński	Burmistrz Wolsztyna

II. Jednostki zarządzające obiektami sportowo-rekreacyjnymi

Lp.	Nazwa jednostki	Osoba odpowiedzialna za kontrolowaną działalność		Status jednostki
		Imię i nazwisko	Pełniona funkcja	
1.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Chodzieży	Mirosława Kutnik	dyrektor	jednostka budżetowa
2.	Ośrodek Sportu i Rekreacji w Gostyniu	Zbigniew Kordus	dyrektor	jednostka budżetowa
3.	Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kościanie	Przemysław Korbik	dyrektor	jednostka budżetowa
4.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Stawiszynie	Joanna Woszczyk	dyrektor	jednostka budżetowa
5.	Park Wodny Octopus w Suchym Lesie	Michał Wiktor	dyrektor	jednostka budżetowa
6.	Luboński Ośrodek Sportu i Rekreacji w Luboniu	Zbigniew Trawka	dyrektor	zakład budżetowy
7.	Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Wolsztynie	Paweł Gmerek	dyrektor	zakład budżetowy
8.	Centrum Rekreacji Wodnej Aqua-Pil Sp. z o.o. w Pile	Krzysztof Kijak	prezes zarządu	spółka komunalna
9.	Zakład Usług Komunalnych w Rakoniewicach sp. z o.o.	Leonard Szmatuła	prezes zarządu	spółka komunalna

Dofinansowanie obiektów sportowo-rekreacyjnych przez jednostki samorządu terytorialnego w latach 2011–2012

w tys. zł

Lp.	Nazwa obiektu sportowo-rekreacyjnego	Wynik finansowy*		Dotacje		Razem**
		2011 r.	2012 r.	2011 r.	2012 r.	
1.	Centrum sportowo-rekreacyjne w Pile (kryta pływalnia)	- 629,6	- 838,5	2.034,4	1.079,4	4.581,9
2.	Park wodny Octopus w Suchym Lesie	- 1.110,0	- 1.921,6	-	-	3.031,6
3.	Kryta pływalnia w Kościanie	- 1.165,1	- 1.225,2	134,3	80,0	2.604,6
4.	Kryta pływalnia w Gostyniu	- 937,3	- 1.204,1	-	-	2.141,4
5.	Kryta pływalnia w Wolsztynie	+ 13,4	- 5,2	578,3	650,5	1.234,0
6.	Hala widowiskowo-sportowa w Rakoniewicach	+ 1,4	- 22,8	596,4	-	619,2
7.	Hala widowiskowo-sportowa w Luboniu	x	x	222,2	368,4	590,6
8.	Hala sportowo-widowiskowa w Chodzieży	- 284,5	- 274,6	-	-	559,1
9.	Hala sportowo-widowiskowa w Stawiszynie	- 145,0	- 155,8	-	-	300,8
Razem		- 4.256,7	- 5.647,8	3.565,6	2.178,3	15.648,4

* Kwota poprzedzona znakiem (+) oznacza zysk, a znakiem (-) stratę na działalności.

** Kwoty zamieszczone w tej kolumnie stanowią sumę strat pokrytych przez jst oraz dotacji przekazanych na różne formy działalności prowadzonej w obiekcie.

Wzór ankiety

Lp.	Pytanie	Odpowiedź proszę wskazać (x) wybraną odpowiedź/odpowiedzi	
1.	Czy zamiar budowy obiektu był społecznie konsultowany?	Tak	
		Nie	
		Nie wiem	
2.	Jakie przesłanki zdecydowały o budowie tego obiektu?	Faktyczne potrzeby	
		Możliwość wykorzystania istniejącego dofinansowania	
		Inne: (jakie?)	
	Nie wiem		
3.	Czy pieniądze przeznaczone na budowę obiektu powinny być wykorzystane na inne cele?	Tak	
		Nie	
4.	Jeżeli tak, to proszę wskazać te cele:	Inny obiekt sportowo-rekreacyjny	
		Budowa lub przebudowa infrastruktury drogowej i okołodrogowej	
		Budowa kanalizacji lub oczyszczalni ścieków	
		Inwestycje oświatowe	
		Modernizacja obiektów i urzędzeń służby zdrowia	
		Budowa lub modernizacja placówek pomocy i opieki społecznej	
	Inne		
5.	Czy obiekt spełnia oczekiwania społeczności lokalnej?	Tak	
		Nie	
6.	Jeżeli nie, to proszę wskazać przyczyny:	Obiekt jest za mały w stosunku do istniejących potrzeb	
		Obiekt jest za duży w stosunku do istniejących potrzeb	
		W obiekcie nie uwzględniono oczywistych potrzeb w zakresie sportu i rekreacji (np. brak pełnowymiarowego boiska, brak widowni, niewystarczająca liczba torów pływackich, brak pomieszczeń do rekreacji)	
		Obiekt wymaga przeróbek, modernizacji lub remontów	
		Obiekt został wykonany niedbale lub z użyciem materiałów niskiej jakości	
		Zbyt drogie bilety wstępu lub opłaty za korzystanie	
	Inne		
7.	Czy obiekt jest zarządzany efektywnie?	Tak	
		Nie	
		Nie wiem	
8.	Jeżeli nie, to proszę wskazać przyczyny:	Zarządzający obiektem nie posiada wystarczających umiejętności	
		Brak kompleksowego zagospodarowania obiektu	
		Brak umiejętności pozyskania odpowiednich imprez masowych oraz sponsorów	
		Brak zainteresowania organizowanymi imprezami masowymi	
	Brak możliwości zrównoważenia wysokich kosztów eksploatacyjnych obiektu możliwymi do uzyskania wpływami		

Wykaz aktów prawnych dotyczących kontrolowanego obszaru

1. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.)
2. Ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. nr 45, poz. 236)
3. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. nr 16, poz. 93 ze zm.)
4. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.)
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. nr 102, poz. 651 ze zm.)
6. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. nr 234, poz. 1536 ze zm.)
7. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)
8. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. nr 19, poz. 100 ze zm.)
9. Ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. nr 226, poz. 1675 ze zm.)
10. Ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. nr 127, poz. 857 ze zm.)
11. Ustawa z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 168.)
12. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. nr 243, poz. 1623 ze zm.)

Wykaz organów, którym przekazano informację o wynikach kontroli

1. Parlamentarzyści województwa wielkopolskiego
2. Wojewoda Wielkopolski
3. Marszałek Województwa Wielkopolskiego
4. Prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
5. Prezydenci, burmistrzowie i wójtowie miast i gmin w województwie wielkopolskim.